

Fa uns mesos des de l'ACO es va pensar, que seria bó, en un dia com el Primer de Maig, tenir un record envers a militants del món obrer, que ens han deixat, però que sempre sentirem propers a nosaltres. S'ha pensat començar amb el Jaume Rubió.

Parlem del Jaume,

A tall biogràfic podem dir que va néixer a Vallfogona l'any 1932, que va ser ordenat prevere l'any 1.958, va pertanyer a dues diòcesis la d'Urgell i la de Lleida, fent diferents tasques, rector, vicari, director de seminari, consiliari de diversos moviments obrers, Delegat Episcopal de Càrites. Laboralment era professor de català, va estar Director de l'IES Escola del Treball. Estava implicat en diverses entitats socials, polítiques i sindicals. Morí l'any 2.002 a Lleida.

El millor homenatge, però, és destacar el que diuen els seus amics, quan parlen del Jaume, parlen de:

- La seva capacitat per acollir la persona tal com és, i acompanyar-la en el seu creixement.
- La seva vocació sacerdotal, que el va fer ser feliç i una imatge vivent de Jesucrist.
- La seva presència enmig de les persones implicant-se com qualsevol altri.
- La seva convicció de creure en els joves.
- La seva actuació des de dins i al costat de cadascú.
- La manera respectuosa i engrescadora de transmetre la Fe, sense imposicions, mostrant un Crist encarnat en la vida.
- El viure la vida amb intel·ligència i amor.
- Algu que volia formar els obrers de Lleida, a més de bons operaris, també havien de ser bons ciutadans.
- Algú amb una dosi increïble de sentit de l'humor.
- Qui defensava la cultura i la seva nació.
- D'un prevere bó, ple de fe i que, durant la seva vida, va treballar per al bé de tothom.
- De algú que se identificava con nuestras alegrías y con nuestras lágrimas.
- D'algú que feia fàcil el difícil.
- La seva tossuderia, que el portava a discutir, però mai a imposar.
- Del seu somriure.
- D'un treballador, d'un educador, d'un home per a un món millor, del compromís sacerdotal, de la feina feta en els moviments socials.

Per acabar, llegerim un text que pensem reflecteix com era el Jaume, es tracta d'un extracte de l'escrit d'en Francesc Pané: Jaume Rubió, el fruit de la justa caritat

"... Quina bondat la teva, Jaume! D'on treies la inspiració per a tanta mansuetud, per a tanta dolcesa, per a tant d'amor humil? I d'on treies tanta energia per a ser a les classes de llengua catalana -a la teva Escola del Treball-, i una mica després a la parròquia, i encara després, entre els companys i companyes de l'obrerisme catòlic; i encara més després amb les teves lectures abans de reposar? Tanta generositat sembla amor, ho sé. Tu n'has fet una collita tan gran que no cap a l'era de l'anima teva. Però també afalaga, tanta generositat..."

Jaume, els teus amics no t'oblidem.